

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. 1/2 an
9 cor. 1/4 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:

odată 14 fil., a doua
oră 12 fil., a treia
oră 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaie
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
in Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Epistola pastorală

a Preasfinției Sale

Dr. IULIU HOSSZU,episcopul Gherlei, îndreptată clerului și poporului diecezan,
din prilejul întronizării în scaunul de arhieru.

(Continuare.)

II.

A doua poruncă asemenea este acesteia: »Să iubești pe deaproapele tău, ca pe tine însuși. Intru aceste două porunci toată legea și prorocii atârnă». ¹⁾ Această a doua poruncă întregeste cea dintâiu despre dragostea față de Dumnezeu. De altcum nici nu este o poruncă deosebită, fără formează una și aceeași mare poruncă a dragostei, după cum singur Mântuitorul cu altă ocaziune le împreună într-o singură poruncă. Căci cine iubește pe Dumnezeu nu poate să nu iubească pe deaproapele său, care-i este frate întru același Părinte ceresc. Asemenea carele nu iubește cu adevărat nici pe Dumnezeu. Pentru aceea zice s. Ioan: »De va zice cineva că iubesc pe Dumnezeu, iară pe fratele său urește, mincinos este; că cel ce nu iubește pe fratele său pe care l'a văzut, pe Dumnezeu pe carele nu l'a văzut, cum poate să-l iubească? Și aceasta poruncă o avem dela dânsul, că ce cel ce iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său». ²⁾

Mântuitorul nostru Isus Hristos a aprins din nou focul acesta al dragostei, făcându-o chiar semnul caracteristic al ucenicilor săi: »Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaște toți, că sunteți ai mei ucenici de veți avea dragoste între voi». ³⁾ Precum numai acela cunoaște pe Dumnezeu, numai acela rămâne întru El, care îl iubește și acela îl iubește care îi păzește poruncile, astfel numai acela îl iubește pe Isus, numai acela rămâne întru El, care iubește pe deaproapele său. Căci una și aceeași dragoste este, carea ne încălzește sufletul față de fratele nostru. Cum zice s. Ioan: »Dintru aceasta cunoaștem că iubim pe fii lui Dumnezeu, când iubim pe Dumnezeu și poruncile lui păzim». ⁴⁾

Această dragoste sfântă și operativă față de Dumnezeu și față de deaproapele, ne împreună cu Dumnezeu dela care am eșit și face să trăim în Dumnezeu și prin Dumnezeu. Astfel ajunge la pace aceea

schiatele a inteligenței și voinței supreme ajungând iară la izvorul său. Omul simțește pacea adevărată în sine pentru că odihnește în Domnul și Dumnezeuul său.

Să nu i-se pară însă cuiva că astfel vorbind ne depărtăm dela realitatea vieții carea o trăim și neglijăm considerarea împrejurărilor cari ne stăpânesc. Căci este cea mai desăvârșită și imperioasă realitate datorința noastră a tuturor și încă cea dintâiu și cea mai de frunte de a iubi pe Dumnezeu mai pe sus de toate și pe deaproapele nostru ca pe noi înșine dacă într'adevăr voim a fi ceea ce ne numim, dacă voim ca sucul de viață dumnezeesc să să însufletească ființa noastră, dacă voim să rămânem întru Dumnezeu Mântuitorul nostru și El întru noi. Dacă voim să fim ucenicii lui adevărați, trebuie să purtăm în sufletul nostru semnul caracteristic al adevăraților lui ucenici. »Intru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ai mei ucenici, de aveți dragoste între voi». ¹⁾ Cu un cuvânt trebuie să împlinim această poruncă supremă a dragostei, dacă voim să stăpânească pacea în sufletul și în mijlocul nostru. Căci »de aș grăi în limbile omenești și ingerești, iar dragoste nu am, făcut-am ca niște aramă sunătoare. și cimbal resunător. Și de aș avea prorocie, și de aș ști toate tainele și toată știința și de aș avea toată credința, cât să mut și munții, iară dragoste nu am, nimica nu sunt. Și de aș împărți toată averea mea, și aș da trupul meu, să-l arz, iar dragoste nu am, nici un folos nu-mi este». ²⁾

Nu pot să-mi folosească abunăseama, cari nu sunt făcute în Domnul și pentru Domnul, lipsind din ele sufletul de viață dătător. Celor ce iubesc pe Domnul toate sunt spre bine, căci tot ce ei lucrează este însuflețit de acel duh dumnezeesc, căci toate le fac întru numele Domnului. Doară Dumnezeu dragoste este. Acest duh sfânt trebuie să ne însufletească pururea în toate acțiunile noastre. Atunci deși lupta perfecțiunii va fi grea, deși nu este ușor ca cu toții să ne unim întru desăvârșirea

acestei dragoste dumnezești, dară cu toții ne vom întâlni și ne vom uni pe calea sfântă spre această desăvârșire. Căci cu toții vom iubi pe Dumnezeu din toată puterea noastră. Căile noastre vor fi convergente și noi însuflețiri de... vom fi un suflet și un gând. Astfel vom ajunge la aceea unitate sfântă, carea dorește Mântuitorul Isus să domnească între ai săi; carea pe pragul dumnezeștilor și mântuitoarelor Sale patimi, cu tot focul inimii divine a cerut dela Tatăl ceresc să o nască întru noi, pentru că aceasta unitate să fie dovada misiunii Sale dumnezești. »Și de acum nu mai sunt în lume, iară aceștia în lume sunt și eu la tine vin. Părinte sfinte păzește-i pe ei în numele Tău, pe cari i-ai dat mie, ca să fie una precum și noi. Când eram cu ei în lume eu păzeam pe ei întru numele Tău... Iară acum la Tine vin și acestea grăesc în lume ca să aibă bucuria mea deplină întru sine... Nu pentru aceștia numai mă rog, ci și pentru ei și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine. Ca toți să fie una precum Tu Părinte întru mine și eu întru Tine, ca și ei întru noi una să fie, ca lumea să creadă cu tu m-ai trimis. Și eu mărirea carea ai dat mie o am dat lor, ca să fie una cum noi una suntem. Eu întru ei și Tu întru mine, ca să fie desăvârșit într'una și să cunoască lumea că Tu m-ai trimis și și i-ai iubit pe ei precum pe mine m'ai iubit. Părinte pe cari i-ai dat mie voi că unde sunt eu și ei să fie cu mine, ca să vadă mărirea mea care mi-ai dat mie, că m'ai iubit pe mine înainte de întemeierea lumii. Părinte drepte și lumea pe Tine nu Te-a cunoscut, iară eu Te-am cunoscut și aceștia cunoscut că Tu m'ai trimis pe mine și am arătat lor numele Tău și-l voi arăta: ca dragostea cu carea m'ai iubit pe mine, întru ei să fie și eu întru ei». ¹⁾

Această rugăciune a Mântuitorului Isus din noaptea aceea a durerilor, trebuie să ne aprindă inima și azi după nouăsprezece veacuri. Trebuie să fie pătrunsă inima noastră de cea ma ferbinte dragoste la auzul acestor cuvinte de foc, izvorite de pe buzele divine a Mântuitorului, care din dragoste s'a dat pentru noi și Carele pururea le rostește pentru noi în fața părintelui ceresc unde acum întru mărirea domnește. Să se săvârșească mărirea Tatălui întru noi la rugăciunea Unuia-născut Fiului Său, prin coborârea Spiritului Sfânt în sufletele noastre trezindu-ne la viață nouă, adevrat sufletească, pentru că cu un suflet și cu o gură să preamărim pe Dumnezeu și Tatăl Domeului nostru Isus Hristos.

(Va urma.)

¹⁾ Mat. XXII. 39-40.²⁾ I. Io. IV. 20.³⁾ Io. XIII. 34.⁴⁾ I. Io. V. 2.¹⁾ Io. XIII. 34.²⁾ I. Cor. XIII. 1-3.¹⁾ Io. XVII. 11..

Tratativele de pace din Brest-Litowsk au ajuns la un punct luminos.

Puterile centrale și Rusia au acceptat principiile fundamentale a păcii.

«Agenția Telegrafică ungară» comunică despre rezultatul tratativilor de pace următoarele:

În 22 Decembrie delegații ruși au schițat punctul lor de vedere, după care consideră de crimă continuarea războiului cu scop exclusiv de anexiuni, de aceea dau expresie solemnă deciziunii, că sunt aplicați să subscrie condițiile de pace, cari lacheie războiul cu condiții uniforme și juste pentru toate națiunile, fără deosebire. Emanând din acest principiu, delegații ruși propun, că acceptă de temelie al tratativilor de pace următoarele puncte:

1. Nici un teritoriu nu se poate anexa cu forța, care a fost cucerit în decursul războiului. Trupele din aceste teritorii sunt a se retrage în timpul cel mai scurt.

2. Să se redeie în întregime autonomia acelor popoare, cari în război și-au pierdut independența.

3. Grupurilor de naționalități, cari înainte de războiu nu au fost independente, să li-se asigure posibilitatea ca chestia aparținării unui stat să se decida prin votizarea (referendum) popoului. Acesta trebuie să decurgă astfel ca la votizare să se declare total independent toți locuitorii teritoriului respectiv — înțelegând și pe cei emigrați și refugiați.

4. Privitor la acele teritorii, ce sunt locuite de naționalități mixte, dreptul celor mai puține să fie garantat prin legi deosebite, cari să le garanteze naționalitatea, cultura și întrucât se poate pune în praxă, guvernarea autonomă.

5. Nici un stat beligerant să nu fie obligat la plățirea desdaunărilor de războiu. Haraciul luat trebuie replătit. Pierderile produse persoanelor civile prin războiu vor fi desdaunate din un fond deosebit, la care vor contribui în proporție beligeranții.

6. Chestiile coloniilor se rezolvesc amăsurat principiilor espuse în punct. 1—4. Delegația rusă ca întregire a acestor puncte, a propus partidelor, că nu permite ca libertatea națiunilor mai slabe să fie suprimată prin apăsarea celor mai puternice. Astfel e boicotul economic, stăpânirea unui stat asupra altuia prin alianțe brutale de comerț. Atare e blocusul maritim, care nu servește nimijlocit ca scop de războiu.

Ministrul de externe, contele Czernin în răspunsul dat la propunerile

rusești, a declarat, că propunerile ofere baze discutabile pentru încheierea păcii generale și juste.

Delegații puterilor centrale sunt pe lângă pace generală și de urgență, fără cuceriri cu forța și desdaunări. Dacă delegația rusă desaproabă continuarea războiului pentru cuceriri cu forța, delegații puterilor centrale încă să alătură la acest concept. Statele aliate nici cu o zi nu ar prelungi războiul numai pentru cucerirea de teritoriu. Guvernele statelor aliate să alătură neclintite la acele puncte de vedere și enunță solemn acel decizie, că îndată vor subscrie acel contract de pace, care va curma războiul cu condiții juste și deosebite pentru câteva state luptătoare.

Delegații puterilor centrale la propunerile așternute de delegații ruși fac următoarele modificări.

Punct 1. Aliații nu intenționează însușirea cu forța a teritoriului ocupat în decursul războiului. Asupra trupelor, cari sîn ocupat aceste teritorii, va dispune contractul de pace, întrucât nu s'ar stabili învoeli mai înainte privitor la retragerea acestor trupe de pe singurate regiuni.

Punct 2. Puterile centrale nu intenționează să despoaie de independență acele popoare, cari în decursul războiului și-au pierdut independența politică.

Punct 3. Chestia, unde să aparțină grupul de națiune, care nu dispune de independență națională, nu poate fi tratat pe cale internațională. Apărarea dreptului națiunilor mai mici în esență e o parte constitutivă a dreptului de liberă organizare a popoarelor. Guvernele centrale, întrucât aceasta să poate esopera în praxă, vor înfăptui de asemenea acest principiu.

Punct 5. Puterile aliate au declarat în mai multe rânduri, că să poate renunța imprumutat nu numai la specele de războiu, ci și la desdaunări. Trebuie să se plătească desdaunare numai pentru susținerea celor aparținători de cei, cari au ajuns în prisoare sau sunt în state dușmane. Asupra creierii fondului de desdaunare numai atunci ne putem consulta când și celelalte state războinice se alătură, în timp corespunzător, la tratativele de pace.

Punct 6. Germania declară, că redarea coloniilor impoșuate cu forța o consideră de parte esențială a pretenziunilor germane, de care la nici o împrejurare nu pot abdice. Din partea sa să alătură la pretenziunea, ca ținuturile ocupate de dușman să fie evacuate cât mai în grabă.

Delegații statelor aliate se alătură, fără restricție, la principiile fundamentale espuse de delegații ruși în punct 6. privitor la alianțele comerciale, fiindcă aceste state au fost contrare oricând boicoturilor comerciale și au considerat de condiție primordială alianță amicală, prin care să se asigure interesele la toate statele.

Delegații ruși la aceste declarații au adus următoarele: Constată cu satisfacție, că puterile centrale primesc pacea generală, democratică, fără anexiuni. Delegații ruși primesc cu îndestulare declarația puterilor centrale aceluși la punct 5. privitor la desdaunări. În chestia prevederii prizonierilor are rezerve. Delegații declară, că evacuarea coloniilor germane corespunde principiilor fundamentale a comisiei rusești. Propun, ca chestia: oare principiul de espunere liberă a voinții popoului să se aplice și față de colonii, să se aștearnă unei comisii speciale.

În sfârșit delegații Rusiei au declarat, că cred, că enunțatiunile eclatante cuprinse în răspunsul puterilor centrale întrucât ele nu au intenționat agresive, ofere de fapt posibilitatea să se pornească de grabă consultările de pace între câteva state beligerante. În considerarea acestora, delegații ruși propun întreruperea tratativilor pe 10 zile, așa ca pauza să se înceapă în astă seară și în 4 Ianuarie 1918 seara să se încheie. Astfel au posibilitate ca și acele popoare, a căror guvern nu s'au alăturat la consultările de pace, ce decurg în locul acesta, — să ne aducă la cunoștință intențiile lor de pace. După împlinirea acestui timp trebuie continuate tratativele de pace între ori și ce împrejurări.

Vorbirea de Crăciun a Pontificului. Cardinalul *Vannutelli* a felicitat de Crăciun pe Sf. Părinte în numele Colegiului cardinalilor. Pontificul a răspuns în următoarele:

— Suntem măhnăți văzând, că popoarele sunt neliniștite pentru nereușita chemare ce am adresat-o guvernelor beligerante. În locul cel mai competent am amintit punctele principale ale înțelegerii, cari ar fi potrivite pentru a promova pacea generală. Noi am adunat aceste date, ca să le studiem amănunțit, invitând în aceasta și pe capii puterilor beligerante. Când însă am fost tratați cu calomnii și suspiciunarii, a trebuit să ne dăm ordal: *Signum cui contra dicitur*. Dar ne mângăie gândul, că pașul ce l-am făcut pentru pace e asemenea acelei sămânță, care după învătătura Domnului nu va rodi, decât după ce căldera pământului a nimitit-o.

Și ne mângăie conștiința, că ne am împlinit dreptul și datoria, când în mijlocul războiului mondial, am continuat opera lui Hristos.

Nici o piedecă sau greutate nu ne poate abate dela scopul nostru ca să deprindem drepturi, ce se auvin celui ce ține locul principelui păcii.

Apoi mulțumind cardinalilor pentru felicitare, s'a rugat, ca lumea să se întoarcă să mai curând la Dumnezeu, ca Dumnezeu să poată da iarăși omeniței darul păcii.

Raport

despre întronizarea Ilustrității Sale Episcopului IULIU al Gherlei.

În vremurile de generală apatie, ce trăim, am ajuns, de nu mai avem bucurii, de nu mai simțim farmecul unei zile de sărbătoare, ca altă dată. Trebuie să fie de tot intensivă impresia de disafară, care se face inima să tresară, suferim ca omul uluit de dureri, lacrimile ne-au secat și pentru dureri și pentru bucurii. Iar zilele de bucurie comună, generală, nu mai sunt decât niște amintiri. În nenorocire Generală de azi a avut dieceza Gherlei o zi de bucurie mare: e primit în fruntea ei nou Arhierou: pe Ilustritatea Sa Dr. Iuliu Hoșșu. Și El, care a venit în semnal dragostei, a fost vrednic să fie primit cu bucurie și cu iubire.

Sosirea la gară. Dragostea cu care a fost întâmpinat nou Arhierou s'a manifestat pentru primă dată în ziua de 15 Decembrie seara, la sosirea Ilustrității Sale. Este drept că iubirea adevărată nu se poate încadra în formele șablonice ale unei primiri oficiale, dar par'că pe toți cți au fost la gară — și a fost aproape întreg orașul fără deosebire de limbă — s'a văzut, că stăt, că din momentul acela o rază de lumină se revărsa asupra tuturor, când au rezonat clopotele tuturor bisericilor, vestind, că e între ai săi, e alor săi de atunci înaintea tinerul Apostol.

În numele preoșimii gremiale din Gherla a fost primit Arhieroul de Iustrișimul Domn Ioan Georgiu, vicar capitular. Bineventării a răspuns Ilustritatea Sa mulțumindu-i pentru primirea caldă, asigurând pe toți, că să va sili totdeauna să nu se înșela în așteptările lor. Asemenea a mulțumit Ilustritatea Sa și bineventarea din partea autorităților civile prin d. prefect al orașului L. Tóderfi.

Deși întronizarea n'a fost dată de știre în mod oficial, și pentru împrejurarile grele, în cari trăim, nu au fost pregătiri pentru solemnități mai mari, totuși au alergat teți, cari au putut prinde vestea, să fie de față la întronizare. Cu Ilustritatea Sa a sosit și tata Ilustrității Sale, venerabilul protopop al Nilașului — frații Ilustrității Sale: Iustin și Teodil Hoșșu au sosit deja de mai înainte — presum și cea mai mare parte a oaspeților, iar o seamă din oaspeții a sosit la secolaltă și înainte de amiază.

Intronizarea. În ziua de 16 Decembrie dimineața la orele 9 era plină biserica catedrală, care s'a dovedit nelucpătoare pentru publicul ce a alergat din toate părțile. Au fost de față: aproape întreg orașul: autoritățile civile, elevii institutelor precum alți locuitori din loc. Dintre persoane remarcăm următoarele: Dr. Teodor Mihali, deputat, președintele partidului național, cu deamna

Eleftera, din Dej. Dr. I. Chiș, avocat diecezan al Orășii. Mihail Bohățel, director de bancă în Băsești. Guilelmo Șorban, asesor la sediul orfanat Dej, Dr. F. Hoșșu, avocat în Deva, Ilarion Boroc, protopop al Dejului, I. Cherestociu protopop în Baza, preoții: D. Clonca, Ioan Bohățel, Alex. Achim, Iosif Leméay, E. Mureșianu și mulți alții cari ne-au trecut din vedere.

Întrarea în biserică a Arhieroului a fost vestită prin sunetul clopotelor. În momentul acela de mare însemnătate par'că glasul inimii tuturor celor de față și al satelor de mai ce suna cu sufletul au fost prezenți, s'a concentrat în puternica, furtunoasă rugăciune a coralii: „Pe dispensătorul și Arhieroul nostru...“ Teți am fost postranși de acel mare moment. Iar tinerul Arhierou a umplut de așteptări sufletele tuturor, întărindu-ne în convingerea, că Atotputernicul Dumnezeu lasă să se taie iarba ce în locu-i alta să răsară, mai viguroasă, mai plină de viață. În momentele, până a înaintat Ilustritatea Sa spre trenul arhieresc — nu am văzut un Arhierou, ci doi. Par'că L. însoția umbra și sufletul marelui înaintayului său Vasile. Teți am simțit: n'a murit Arhieroul Vasile Hoșșu!

După ce au trecut și ultimele vibrații ale coralii, un moment a stat întregă biserica mută, privind spre noul Arhierou, care stătea ca o statuie vestind tuturor: „Eu sunt trimisul Domnului“. Figura Lui arăta, să creșt în Roma sufletul lui a fost cuprins de eroismul catacombelor. Acest eroism creștin se vedea intrupat în El, aparență mărească, plină de demnitate și conștiință de sarcina și încredințarea ce o la asupra și.

Începe cotirea bulilor. Cuvintele clare pătrund în toate colțurile bisericii, adevărind tuturor, că după dreptate și după lege avem Arhierou. Reverendismul Domn canonic Dr. Petru Fabian cu restu-i luminos și pătrunzător face ca figura Ilustrității Sale să se apară și mai deamună, arătându-ne, că El a fost vrednic să fie ales din partea Maiestății Sale Carol, regele Ungariei și preconizat de Preasfințita Sa Papa Benedict al XV-lea, iar pe baza documentului regal și a bulii papale a fost după lege sfințit într-un Episcop de Excelența Sa Mitropolitul Dr. Victor Mihali în Blaj.

Urmează cuvântarea Ilustrității Sale Ioan Georgiu, vicar capitular, în care dorește ca noul Arhierou să guverneze dieceza într-un mulți ani fericiți.

Cel mai luminos moment din întreagă întronizarea a fost desigur vorbirea Ilustrității Sale. Dela primele cuvinte nu mai vedem numai pe Episcopul nostru. Vor rămânea pururea vii în amintirea celor ce au fost de față cuvintele ce li-le-a îndreptat Ilustritatea Sa atunci. A fost pătrunzător, cum prima dată ne-a relinviat noul Arhierou amintirea antecesorului Său, Vasile cândva Hoșșu. A reamintit dragostea aceluia, care putem zice, și-a jertit viața pentru oile sale. Dela primele cuvinte pătrunde în inimă aceea căldură a dragostei, care e în stare a face piatra roditoare, care alină durerile, povara o ușurează și suferințele le face dulci. Ilustritatea Sa însuși a mărturisit, că e „încalzit de dragostea deosebită a aceluia, care într'adevăr părinte iubitor v'a fost, a marelui și neuitatului Arhierou de vecinică pomenire Vasile, — și în semnal dragostei cu care

el pururea a fost față de voi, cuprins de focul dragostei Mântuitorului Isus, astăzi când s'a rupt vâul văduviei voastre, vă zie din adâncul inimii: Pace vouă“.

În semnal păcii și al dragostei a pășit Ilustritatea Sa în mijlocul nostru, când așa de puțin sunt înțelere acestea cuvinte, cari nici când n'au fost așa de frumoase exprimate ca în Evanghelia lui Hristos și rareori le am auzit rostite cu atâta căldură, ca și chiar de noul Arhierou. Au fost în deosebi de pătrunzătoare cuvintele stăi Ioan rostite de Ilustritatea Sa, când după ce a vorbit despre iubirea lui Dumnezeu, vorbește despre iubirea de aproapezi: „și de așa grăi în limbile omenești și îngerești, iară dragoste nu am, făcutu-m'am ca niște aramă sunătoare și cimbal răsunător. Și de așa avea prerocie, și de așa ști toate tainele și toată știința; iară dragoste nu am, nimica nu sunt...“ În sfârșit Ilustritatea Sa își exprimă mulțumita față de Maiestatea Sa, preșglozării noastre împăraș și Rege apostolic Carol al IV-lea și față de Maiestatea Sa Regina Zita, pentru dragostea ce au arătat față de dieceza aceasta. Își exprimă dorința ca Maiestatea Sa să ajungă glorioasă pace, ca în pace să ne stăpânească într-un zile îndelungate. Binecuvântând întreg popo ul sfârșește vorbirea iar corală întonează: „Mulți ani...“

Începe masa arhierescă. În frunte cu Ilustritatea Sa au îndeplinit sacrificiul liturgic teți membrii Veneratului Capitlu și preoții din gremiu. La solemnitate a contribuit mult coral teologilor din loc. În deosebi te simți elevat și piu când cântările atât de ebicuzite sunt cântate de un cor bine instruat. Par'că undele de melodii te fac să înțelegi fericirea de a fi creștin bun și evlavios.

Primirea delegațiilor. După masa arhierescă a fost primirea delegațiilor din partea Ilustrității Sale în reședința episcopescă. Au fost în delegație: elerul gremial în frunte cu Ilustritatea Sa Ioan Georgiu, vicar capitular; preoșimea d-n dieceșă; toate comunitățile bisericesti din oraș în frunte cu conducătorii lor, precum și oficiile civile.

Cu acestea s'a încheiat ziua întronizării, care trebuie să rămâie neuitată în inimă tuturor scolara, cari au fost de față. Dorim ca Banul Dumnezeu să deie, ca ziua aceasta să fie începutul unui viitor mai bun, mai fericit al acestei mari și frumoase dieceze.

Primirea Ilustrității Sale în Institute. Institutele dieceșane încă a cercat prilej, ca în mod sărbătorec să-și arete dragostea față de Părintele și ocrotitorul lor. Încă înainte de sosirea Arhieroului s'au observat pregătiri atât în Seminarul teologic, cât și la internatul Preparandiei de fete.

Elevole Preparandiei de fete au aranjat pe 22 Decembrie o festivă în onoarea Arhieroului cu program ales și bine studiat, la care au fost invitați membrii Veneratului Capitlu, întreg elerul gremial și publicul din oraș. Și s'au prezentat mulți, iar pe fețele celor prezenți se putea citi bucuria, de care sunt pătrunse inimile, că pot să salute pe Preasfințitul Domn între ai săi, cari se alipesc cu dragoste de El, că pot să-l salute acolo unde se poate simți și se va simți acasă. Căci aievea preparandia de fete opera aleasă de fericită amintire Vasile, ai cărui moștean e noul Arhierou. Și se vedea

de pe fața elevelor îndestularea, ce o simt, când au înțeles că cu prestațiunile lor reușite pricinuieste o seară plăcută Aceluia pe care l-au așteptat cu drag și care abia sosit deja muncește pentru binele nostru al tuturor. În mod deosebit trebuie remarcată „Vorbirea de bineventură” de eleva Petronela Băcur, din care se revărsă atâta dragoste și alipire față de noul mire.

A doua zi, în 23 Decembrie clericul seminarial în cadrul Societății bisericești-literare „Alexi-Sincai” au aranjat o sedință publică, în onoarea Aceluia, pe care de mult l-au dorit, că să-l vadă în mijlocul lor, pe care ei îl numesc și îl este aievea *Părinte*, din încredințarea cărui vor vesti pe Hristos și vor sădi în sufletele miilor de credincioși adevărurile veșnice.

La orele 4 p. m. a sosit Arhiepiscopul între fii săi, iar acolo îl aștepta toată preoțimea și lamura inteligenței din Gherla, și toate institutiile. Toți erau curioși cum își vor primi băieții pe Părintele dăruit și de mult așteptat. Și nimeni nu s'a îngelat în așteptări, căci programul a fost bogat și bine executat, în care cerul și orchestra clericilor s'a dovedit vrednice de renumele vechiu, iar părentarea canonicului de fericită amintire, făcută de clericul I. Criste a pus în umire pe toți prin alipirea cea mare a clerului tiner, față de toți aceia, cari au trăit muncind și mistuindu-se pentru binele bisericii. Dar sublim a fost momentul când Părintele Arhiepiscop și-a arătat dragoste pentru dragoste, căci la sfârșitul programului cu lacrimi în ochi zice: „Am venit cu drag în mijlocul vostru iubiți fiu. De voi sunt legate nădejile noastre și inima mea întregă este a Voastră. Dacă aceluși câțiva ani am avut norocul, ca să îndeplinesc alejba, atât de însemnată în Biserică, de profesor de teologie, când pentru colegi de-ai voste am muncit, aceasta să vă fie cheazășie, ca voi să vă apropiați cu mai multă încredere de noi. Iar acum ca Părintele vostru vă îndeamnă să faceți împreună cu mine jurământ solemn zicând: Să se lipească limba mea de gâtlejul meu, când îmi voi uita de tine Sicane. Și s'au umplut și ochii fiilor de lacrimi și au înțeles dragostea Părintelui. Sufletele tuturor au fost caprișe de gândul: În frunte cu Părintele și Arhiepiscopul nostru vom duce lupta înainte pentru cauza noastră sfântă pentru Hristos idealul nostru.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 27 Decembrie. Frontul ostic: Armistițiu.

Frontul italian. Intre Asiago și Brenta precum și la Monte Tomba am respins atacuri slabe. Pe celelalte secțiuni a frontului focuri de neliniștire din ambele părți.

În apus pe frontul englez au fost lupte vii intermitent lângă pădurea Houthoult, țărmii nordici dela Lys la Moeuvres și Marcoing. Regimentul unei divizii de gardă spre nord vest de Beconvaux prin efectele artileriei

și aruncarea minelor au exoperat în treprinderi succese. Înainte de amiază trupe de sondaj au pătruns în pozițiile franceze, iar după amiază mai multe regimente, însoțite de reflectoare și aeroplane au dat atac contra pozițiilor dușmane pe o extenziune de 9 km. Contraatacul francez a eșuat cu pierderi imense. Trupele de asalt, după explodarea mai multor poziții s'au întors amăsurat ordinului, cu peste 100 prizonieri și câteva mitralieze. O divizie franceză care a ajuns până la pozițiile noastre avansate dela Oderburnhaupt spre nord, am respins-o în lupte din apropiere.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și solvi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domniile reștanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația „UNIRII”.

Hirotoniri. I. P. S. Mitropolitul Victor a hirotonit Dumăneacă în 23 crt. în Capela curții mitropolitane pe s. m. t. domni absolvenți de teologie: *Horățiu Tit Grama*, dispus de adm. parohial în Chășer; *Ionidă Ciofudean*, dispus de adm. par. în Breșteni; *Aurel Horobu*, dispus de adm. par. în Hidiș; *Vasile Tătar*, dispus de adm. par. în Meșna și *Gregoriu Găstrea*, dispus de adm. par. în Șeșeja-Beliceara.

Din lipsa de spaț nu putem da în numărul de față importantul studiu istoric al dlui dr. ZENOVIE PĂCLIȘANU. Il vom aduce în numărul viitor.

Director al școlilor medii române gr-or. din Brașov a fost numit dl *George Chelariu*, fost substitut de director și conducător mai mulți ani al școlii reale în calitate de dirigent.

Din diocesa Gherlei. **Concurs.** Cu terminul de 31 Dec. 1917 se dau la concurs următoarele stațiuni decențiale resp. cantor-decentale: Stațiunea decențială *Drăghia—Drăgoșfalva* (tractul Căteșului); *Orbău—Tărnădorbó* (tr. Sarvadelui); *Ciszer—Csizer* (tr. Crasnei); Stațiunea de învățător supliment la școala din *Buzău—Buză* (tr. Buză); Stațiunea cantor-decentală din *Sig—Ielsőszék*; *Fiseș—Kruszafűzes* și *Sereclău—Sereclău* (tractul Crasnei).

Vitejia regimentului 64. Un prieten al ziarului nostru, care luptă pe frontul italian, ne trimite următoarea scrisoare: În ofensiva a 12-a regimentul 64, format în majoritate din români, a câștigat prin eroism și vitejie fără păreche, noui lauri de glorie. I-a exprimat recunoștință și laudă din

partea Maj. Sale Împăratului-rege și suprema comandă militară. În 17 crt. comanda militară a decorat, aranjându-se solemnități militare pe mai mulți eroi ai neamului nostru.

Ofensiva aceasta a fost o nouă dovadă despre fidelitatea și vitejia regimentelor românești, ce luptă pe frontul Italiei. Regimentele românești, cari au luptat în ofensiva a 12-a, au fost admirate din partea roman-danilor și distinse cu decorații de vitejie.

La această armee numele eroilor regimentului 64, cari au fost decorați în a 12-a ofensivă: Kad. asp.: *Ionel Medrea*, fiul vrednicului preot gr-or. *Ioan Medrea* (Strein-Păpă), decorat cu medalia de argint cl. I; Sergent: *George Simion*, cu medalia de argint cl. I; Fruntaș: *Victor Lupșor*, fiul vrednicului preot gr-east. *Adam Lupșor* (Turdaș), decorat cu medalia de argint cl. II; Inf.: *Georg Roman*, cu medalia de argint cl. I; Zagsfür.: *Petru Tinău*, *Lescașiu Socol*; Corpri.: *George Mărlan*, *Anisie Băgner* și *Avram Brânza*; Fruntași: *George Coamășe* și *Solomon Miheșeș*; Inf.: *George Ciudăreșe*, *Demetriu Jara*, *Petru Vlad*, *Ioan Cătean* și *Alexă Giga*, decorați cu medalia de argint cl. II. Toți să află în „Secția de Mitralieze” 1/64. I R.

Concurs. Comitetul „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” publică concurs pentru o bursă de K 100 (o sută coroane) anual din „Fondul Avram Iancu”, destinată pentru tinerii români dela școli secundare.

Petițiile se vor adresa comitetului central al „Asociațiunii” în Sibiu—Nagy-szeben, strada Șaguna Nr. 6, până la 15 Ianuarie n. 1918, împreună cu următoarele arluze în original sau copie legalizată:

- certificat de botez;
- certificat școlar de pe anul școl. 1916/17 și certificat, prin care să se adeverească, că potentul frecventează școala acum;
- atestat de paupertate.

Sibiu, din sedința comitetului „Asociațiunii” ținută în 15 Decembrie 1917.

A. Bărsănu
prezident.

Romul Simu
secretar supl.

Aviz. Alumnii Seminarului teologic arhiepiscopesc prin aceasta se avizează, ca în 10 Ianuarie 1918 săse prezente în Seminar spre a reîncepe în 11 Ianuarie 1918 prelegerile teologice. Fiecare alumn să-și aducă îmbrăcăminte corespunzătoare și haine de pat, precum și alte lucruri necesari, cari nu li-se dau dela Seminar.

Blaj, în 27 Decembrie 1917.

Dr. Isidor Marcu
rectorul Seminarului teologic.

Asentări. Amăsurat noului ordin sunt datori să se prezinte la asentări toți cănășceți în anul 1900, precum și col nășceți în anii 1865—1899, cari din orice motive nu s'au prezentat la asentările de până acum. Asentările se vor ține din 12—26 Ianuarie. Cei aflați de apți pentru arme să se întorească sub steag în 6 Februarie 1918.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Ioan Suciu